विव्याध कुपितो यज्ञं निर्भयस्त्वभवत् तदा। धनुषा बाणमुत्सृज्य सघोषं विननाद च।
तेन शर्म्म कुतः शान्तिं विषादं लेभिरे सुराः। विद्धे च सहसा यज्ञे कुपिते च महेश्वरे। ७४७०
तेन ज्यातलघोषेण सर्व्वे लोकाः समाकुलाः। बभूवुरवशाः पार्थ विषेदुश्च सुरासुराः।
आपश्चुक्षुभिरे चैव चकम्पे च वसुन्धरा। व्यद्रवन् गिरयश्चापि द्यौः पफाल च सर्व्वशः।
अन्धेन तमसा लोकाः प्रावृता न चकाशिरे। प्रणष्टा ज्योतिषां भास्त्र सह सूर्य्येण भारत।
भृशं भीतास्ततः शान्तिं चक्रुः स्वस्त्ययनानि च। ऋषयः सर्व्वभूतानामात्मनश्च हितैषिणः।
ततः सोऽभ्यद्रवद्देवान् रुद्रो रौद्रपराक्रमः। भगस्य नयने क्रुद्धः प्रहारेण व्यशातयत्। ७४७५
पूषाणञ्चाभिदुद्राव पादेन च रुषान्वितः। पुरोडाशं भक्षयतो दशनांश्च व्यशातयत्।
ततः प्रणेमुर्देवास्ते वेपमानास्तु शङ्करं। पुनश्च सन्दधे रुद्रो दीप्तं सुनिशितं शरं।
रुद्रस्य विक्रमं दृष्ट्वा भीता देवाः सहर्षिभिः। ततः प्रसादयामासुः सर्व्वे ते विबुधोत्तमाः।
जेपुश्च शतरुद्रीयं देवाः कृत्वाऽञ्जलिं तदा। संस्तूयमानस्त्रिदशैः प्रससाद महेश्वरः।
रुद्रस्य भागं यज्ञे च विशिष्टं ते त्वकल्पयन्। भयेन त्रिदशा राजन् शरणञ्च प्रपेदिरे। ७४८०
तेन चैव हि दुष्टेन स यज्ञः सन्धितोऽभवत्। यच्चापहृतं तत्र तत्तथैव स जीवयत्।
असुराणां पुराण्यासंस्त्रीणि वीर्य्यवतां दिवि। आयसं राजतञ्चैव सौवर्णमपि चापरं।
नाशकत्तानि मघवा भेत्तुं सर्व्वायुधैरपि। अथ सर्व्वे महारुद्रं जग्मुः शरणमर्द्दिताः।
तत ऊचुर्म्महात्मानो देवाः सर्व्वे समागताः। रुद्र रौद्रां भविष्यन्ति पशवः सर्व्वकर्म्मसु।
जहि दैत्यान् सह पुरैर्लोकांस्त्रायस्व मानद। स तथोक्तस्तथेत्युक्त्वा कृत्वा विष्णुं शरोत्तमं। ७४८५
शल्यमग्निं तथा कृत्वा पुङ्खं वैवस्वतं यमं। वेदान् कृत्वा धनुः सर्व्वान् ज्याञ्च सावित्रीमुत्तमां।
ब्रह्माणं सारथिं कृत्वा विनियुज्य च सर्व्वशः। त्रिपर्व्वणा त्रिशल्येन काले तानि बिभेद सः।
शरेणादित्यवर्णेन कालाग्निसमतेजसा। तेऽसुराः सपुरास्तत्र दग्धा रुद्रेण भारत।
तच्चैवाङ्कगतं दृष्ट्वा बालं पञ्चशिखं पुनः। उमा जिज्ञासमाना वै कोऽयमित्यब्रवीत्तदा।
असूयतश्च शक्रस्य वज्रेण प्रहरिष्यतः। स वज्रं स्तम्भयामास तं बाहुं परिघोपमं। ७४९०
न संबुबुधिरे चैव देवास्तं भुवनेश्वरं। सप्रजापतयः सर्व्वे तस्मिन् सुमहतीश्वरे।
ततो ध्यात्वा तु भगवान् ब्रह्मा तममितौजसं। अयं श्रेष्ठ इति ज्ञात्वा ववन्दे तमुमापतिं।
ततः प्रसादयामासुरुमां रुद्रञ्च ते सुराः। बभूव स तदा बाहुर्बलहन्तुर्यथा पुरा।
स चापि ब्राह्मणो भूत्वा दुर्व्वासा नाम वीर्य्यवान्। द्वारवत्यां मम पुरे चिरं कालमुपावसत्।
विप्रकारान् प्रयुङ्क्ते स्म सुबहून्मम वेश्मनि। तानुदारतया चाहं चक्रमे चातिदुःसहान्। ७४९५
स वै रुद्रः स च शिवः सोऽग्निः सर्व्वः स सर्व्वजित्। स वै चेन्द्रश्च वायुश्च सोऽश्विनौ स च विद्युतः।
स चन्द्रमाः स चेशानः स सूर्य्यो वरुणश्च सः। स कालः सोऽन्तको मृत्युः स तमो रात्र्यहानि च।
मासार्द्धमासर्त्तवः सन्ध्ये संवत्सरश्च सः। स धाता स विधाता च विश्वकर्म्मा स सर्व्ववित्।